

U. B. BERGEN

Ms. 193 c

Anecdoter

Engbørnende til Kongen an Dronning, Adolph Friderich.

En befyndelig Contrast imellem den ^{frøomme} og langmodige Kongen,
og den stolte og lidsele Grevs Tesfins Character.

Kongen og Grevens forfæltede Fortællelse.

Da jeg i Dag den 30. Januari 1754 gik til Dronningen, fandt jeg den Grev
Tesfin, som efter Sedens anlagde, en Lovtale om min Døds tilstand. Da først
jeg var kommen ind i Grænkens, tilkaldte han mig, og klagede over min Døds Ulyk-
selighed: /: * :/ Han var vel, sagde han videre, at han paa sådan Maade, ikke mere
er fornøden for Prinsen, og derfor begjærer han sin Afsked. Jeg svarede: at det
var mig gængs i befængelighed, at Grevs Rige Klager over min Døds, og han kunde som
for sig selv paa, at Prinsen derfor skulle blive ansat, og at han, Grev Grevens, skulle
modtage alle forlangende Satisfaction. Han svarede vel, sagde jeg, at man gjerne
gav taalmodighed med Døds an sådan Alder, og ikke gaa til Werke med sin
paa nogen lidelig Maade; ikke des mindre, skulle min Døds blive ansat for
sinne Ulykkelighed, og det til Grev Grevens fuldkomne Tilfredsstillelse. Grev
Tesfin svarede med megen Gøstlighed, at han ikke fandt sig mere i stand til, at
forblive længere ved min Døds, og at Prinsen nu skulle kunde have nogen Aft
for Grevens, naar han har forluden de forholdt sig imod Grevens, hvorfor han
gængs og aldeles ikke var fornøjet ved Gøst. Jeg svarede: at jeg ikke vidste
for hvad den kunde være årsag dertil, han maatte dog være årsag til sin
Misforøynelse. Grev Tesfin sagde, at han ikke kunde indlade sig derved, og at
det ikke kunne sig til at gøre Klager imod sinne som var over Grevens, men
misforøynede sig, /: for Grevs fort: / og han sig det til mig som vil gøre det.
Jeg forsvarede Grevens, at det var farligt at være paa Misforøynelse, men
at kunde sig hvorfor? Grev Tesfin lagde endnu dette til: Foruden som han havde
skrevet til min Døds, kunde blive misbilliget, og man er gængs skakket, at man gav
villig afskedt Bogtrokkenen fra at trokke sin. Jeg svarede: det er mig, Grev
Grevens, som har ladet Bogtrokkenen komme til mig, for at befale Grevens at holde ind
med Trøsting, og det er mig som har årsag at klage; thi det er ikke gjort
an den, at de ikke megen Grevens berøst mig som har den Gøstlighed, at indtage
minne Taler derved i forøynen. For faldt Grevens mig med megen Jærgjerd
ind i Talen, og sagde: Hvad? har jeg gjort noget ondt? Da kan jeg ikke lade
gøre sinne, jeg vil derfor have en Commission som kan dømme paa min Op-
førsel. Jeg svarede: at jeg ikke troede at Grevs sagt noget, som jeg ikke kunde
sige offentlig, endog ind i Senatet: Mig syntes det at være ildegjort, at han ikke gav

/: * :/ Minne skakket Ulykkelighed var ikke andet end Døds, noget som minne meget i Grev
Grevens som sig til, og endnu ikke kunde være sig an med sin Gøst.

viist mig som Frigymos Løder, som mig en Gøstlighed, at lade mig vide noget drom eller
gør min Mening, forinden han genereligt lød mig sin Erroer, og som han ender saam.
som lød indvilde dem. For kaldt Gæst mig atter, med mig en Gøstlighed ind i Tiden
og sagde: at jeg skulle belyse mig i Senatet, at han ville have en Commission om
sig, og, som begjærede sin Ansøgning: Han frønde at lode mig at frit Land, men som var at
Løse og at ikke gjælder mere, og at Frigjælden var forløbet. Dertil svarede jeg, at
Løder: Jeg var ikke andet, end at man lader sig. Gæst Gæst at Frigjælden og at de lode
ind i at gæst Frigjælden, som man kan se forinden og man kan indvilde sig. Jeg svarede
at man lader Frigjælden ikke tilfældigt, men at man indvilde sig og forsvarede ind i en viljelte
som kan være skadelige for Løder og for den Rigets indvælgning. Gæst begjærede
Gæst, med mig, Løder Frigjælden sin Ansøgning, og sagde, at han var den Løder at,
ikke forsvarede at være Løder for mig, og i Løder var Gøst, derfor lode
han og mig at være ind i Løder, som begjærede sig for Løder tillæde sig, at forblive
næsten nogle Dage paa Olof, og ender han ikke lade noget Gæst. Jeg svarede:
at han blev for, og mig Gæst, som var den Løder, som var i Løder.
Løder til at blive for og at gæst Løder at begjære: at skal altid være Løder.
Derfor vil han lige bort, lode forsvare sin Løder, og, som jeg lode har forsvaret,
være ind i Løder.

Day: nu iwi signd som somfalt iunllom Tongan of Sigonadot
du 1. December 1754.

^l
Frøymos skilling til Protocollen.

Kongens Erklæring til Protocollet.
 Det er Mig som er aargjærdt og sikkert. Det er Mig som iendelig forlanger Nogen
 Høiherres Tarmens Bøst, for at forvarens an alle endelige konger Mand og tro
 Rindesættene, om de var an den Mening, at deres Konger, som kan oprigtig af
 deres Egen, deres Længsel og Dilettant, bør ansees paa saadan Maade som i de
 Givne Nigrunderes sedte Forsættelse er sket.

Ridfog av Kongens Lov / Killeh. til / sandlige Liges / Stande und Ligesdagene
i d. November 1755.

Jeg har med Røgsel ønsket Afsked af den forsvundne Forsamling, paa det jeg kunde aaben-
 for minnen, som minns det for minnen, med Gjentagelse af Ligebeder, som i alle
 angaaer mig, men endog deres nye Betsord. Det er endnu i sig selv mindring
 for minnen, paa hvilken forunderlig Maade det allerhøjeste for sin begyndelse at
 bestille mig til Røgsel. Under alle disse i sig selv høitligste for minnen, som
 blev jeg, med alle forunderlig, med at frit Vals, og en Gudsvennlig Haand, og
 som syntes at overgaar alle menneskelige Begreb, i det hele. Jeg endog minner,
 ikke paa det at nogen Forsamlingssag for at være en Bønn; thi min tilfældig sand var
 forunderlig, rolig og i sig selv, men som Guds nye Givning, og selvfølgelig som min

Højhed af adlyt Hans Willer. Det er for den allerhøjeste og bekendt, med
højeste Omhyggelighed, jeg har søgt at undersøge Rigets Tilstand, at forføre alle
Hjærter til at tjene Rets, og at fuldføre det, som Forskjædet har gæltet og forment
sig ganske anseende mig. o: s: v:

Det som gaar mig mest i Hjerter, er de mangfoldige uforbinder og faar
Egtskinder, som vi adskillige Tors Tilladelse, som bliver mig tillagt, som
som: at jeg skulle have gædet Anstændig den og mig gæde Forskjædet: at jeg
skulle have gædet Anstændig til at forføre Forskjædet: at jeg skulle have gædet
mig forføre og den Anstændig, med mig, skilte alt den uforbinder og faar
og Protocollerne, i for og 9. September, 23 og 30. October 20. Noevr 23 og 24 Decbr 1754,
skilte i det gamle Land har forføret mig mange Anstændig, Tjægt, Mistænke,
Ugrundede Rjægt, mange Olyge Rjægt, Tjægt og i Tjægt, for at tilkjende mig
den Anstændig til at forføre mig Forskjædet som skulle være i Tors; Og forføre
er det som jeg forment mig maaske tillagt mig. o: s: v:

Overligger mig, i Tors og Rjægt, i den allerhøjeste og Rets, i Tors
Tjægt, for og i Tors. Forskjædet Gud mig og Rets og Rets og Rets og Rets
og Rets. Den Olyge for det forment mig, gudomlig Forskjædet, til at Tors
Tors Rjægt er, og at Rets det, har jeg opført mig forment mig og and
Tors Tors. Tors Tors og Rets har jeg for Tjægt mig Rets og Rets
Rets Rets og Rets og Rets; forføret jeg og gæde mig for det Rets
alt gæde jeg har i Tors; Men er som jeg, det Gud forføret, forment
overbrudt gaar den Tors, i Tors, i Tors til at Rets fuld
for mit mig Tors og mig gode Willer for Tors Rjægt, er jeg laugt
gæde mig til at tilbage mig at Tors, som Gud og Tors for
Rets har anseende mig, med at for det med Tjægt og den Rets
Rets. Tors den November 1755.

#

Erklæring om den Tildragelse, da Kongen fraskjæde sig Anstændig.
Den 12. December 1768. Hans Kongelige Majestæt lød i dag, med Kongen
i Senatet forføret at Dictamen, som den Hans Majestæt, efter en Rets
Tjægt og alle de Tors som den Tors, forføret mig for Tors
Tors og Tors til en overordentlig Rjægt, med forføret i Tors
forføret, at i Tors Senatet i Tors skulle ville begynde sig til, at Tors
den Tors som den Tors som den Tors mig mig mig, Hans Maj
da i Tors i Tors at forføret mig mig mig mig mig, indtil Tors
den Tors som den Tors: Han forføret mig og i Tors Tors, at gæde Tors
den Tors som den Tors til den Hans Tors forføret, og forføret i
Tors, Anstændig i Tors, indtil den Tors, og som den Tors anseende mig

fra Angielske Dagorden; i det at betæne sig om hans Høiædres Print eller Tryk. For
at paa forlangende besvare at Kategorien Omme; i det længste til mig. I Komme
London den 15de Dec.

Den 13. blev befalnet at alle Ridderskolden og Commendanten, hvar sin Sæd-
elig forordnet Officiers, skulle forfæjre sig til Dens russiske Føst; itene, at
Dens/tes Høedens Baron Landtingskanden tilligemed Chæfene for Ringarden og der,
s tilligemed Corpsen skulle indkørlig forfæjre Dens Othland.

Den 15. Det forsaettede Rigsraad, hende vel, som Tillad Kongen, at det tie
i dag var indruddet, at den allermunde ystte sig, i en samfund til Hans Majest.
Stets Dictamen, og derfor begjærdte den Tugt; Men Kongen var anset det, at
for at saadant Dine, som maatte give ham en anseelse til hans Tager Ensket,
sine, nemlig: at anholder sig altsaa fra Angivende Dagerne, og forlængt Senatet
næstnast som hende paaaltt Enskningen, at giør, saadan som refoventerlige
Enskningen bekimret, for alle Collegier. I den Tid indvandt Enskningen
paa en sin høje Dordigsd anstendig Maade, giør det for Ridskommanden En-
sket, blis Rigsraadsmedlem Grev Horn, Friesendorf, Hærne og
Lagerbielte, som Deputerede an Senatet, anset til Kongen somde Gange
for at berøge ham til at forandre sin Enskningen, men da det ikke paa en
en Maade var muligt at bringe ham fra sin nye Tager Enskningen,
blis den Dag indvandt nye Tager ind i Enskningen, og blis da Enskningen
at den forlængt Enskningen Rigsraadsmedlem Grev Horn, Friesendorf, Lagerbielte, Hær,
Friesendorf, og Wallwick fandt forment den Enskningen ind Kongen somde
Enskningen; Dermed begjærdte Rigsraadsmedlem de Geer, Kalling og Ribbing tie
til den Enskningen; Og man forbeholdt sig i det overige at indgæve den 4te sig
Rigsraadsmedlem Gyllenskiørn, Diben, Hermelin og Reuterholm den 4te
men. Derpaa blis Friesendorf og Hærne indset til Kongen, for at indberette
Rigsraadsmedlem til den 15. April 1769.

Commendanterne af Gardien og Antikvariat, bliver ligaledes befaldne med at
indsende til Hver Corps sinne, og at tage alle, ved hvilke Den Stændig Jæder brugte,
lige Mønstre. Protocollen skulle doges efter, blive justeret. P.

Da der allra i yngre förhållelse var inattänkt Kongens attfärdar og Senatets
Mening, land Gens Majestät där giss förordningen i förordningen där om,
med förordningen förordningen, att ut bemynda sig vid det, efter det utskickat Gens svarat
til Gens Majestät förordningen.

Den 16. Var Senatet forsamlet, for at tage den Dag ind i Overvejelse paa
 rigt igien, og indkalde Præsidenterne og Collegierne, og tilspørge dem, om de
 gaa, da de forbyr, tager Indflydning paa den anden Side? Og om de ikke
 agtede sig for bunden til at adlyde Senatets Befalinger, i alle Gans Majors
 i den anden Side vilde tage Del i Angivelserne? Svaret var: at Gans
 Majors vilde Gaa uundigt at tilkomme dem den anden Side, som Confere.
 i den anden Side vilde Gaa uundigt at tilkomme dem den anden Side, som Confere.
 i den anden Side vilde Gaa uundigt at tilkomme dem den anden Side, som Confere.
 i den anden Side vilde Gaa uundigt at tilkomme dem den anden Side, som Confere.

at maatte an Senatet blive udsendt det foreskaldne, og Protocollet som i dag / Mødes
gavne blevet justeret; Men da Herrer Rigsraaden udspejlede sig med, at de for
mundst / vigtige Aarsagninger var bleven forhindret i at oplyse Gens Mødes
forlægning.

Med denne høiligest overleverede Rigsraad Baron von Ribbing en formelig Bro.
testation imod alt hvad der inde forrige Forsamling var bleven besluttet;
Da der nu, dels formundst / den Omstændighed, og dels formundst / de for
gavne brønde 4te Rigsraaders vedholdende Ansøgning, og i mange af deres anse-
vende Herrer, gavde opviste sig nye forhindringer, fandt Gens Mødes / det
for godt, inden videre opstod, ved Proprietary, at give særlige Ordkomman-
der til Gens Beslutning tilkomme; Gens Gens Kongelig Højhed, begav sig til
Lands, med et anseeligt følge, og tilkommande samment / det, at
Kongens ikke agtede at tage med sig de inde Rigsraaden, med mindre Herrer,
og virkelig blev samment / det.

Den 17. I dag begav de 4te Collegier nemlig: Frijs Collegium, Rammens
og Revisions Rammens samt Gens Collegio sig in Corpore til Senatet, og var
klædt, at det Østret som Gens Kongelige Mødes / det Gens giordt, satte derved
ind av all Høilighed, afstod de som de var som anordner, at Kongen ikke
kun Joseph eller regier inden Senatet, lude og saa formodt, at inden Kongen, og
Senatets Mødes / det konstidig. Proprietary forføjede sig og i dag inde Consi-
storio, og giordt ligelude Kongens Beslutning besluttet.

Og omendphøit Rigsraaden Friederich, Kiærne og Walwijck omfode
og saa gav de deres Herrer paa ny, til Herrerne samment / det, saa gik
de Rigsraaden fra Giarden, inden at tage nogen fast Beslutning.

Gens Cancellie Collegio som de dags Eftermiddag klokken 4te, ligde,
der forsamlede sig, for at Overlægge, hvilket Part de inde de Omstændig-
heder skulle tage, og om det ikke var best at følge det Exemplar som de
4te forbundne Collegier den dags Formiddag allerede havde giordt?
Gens de 4te Collegium tog som Beslutning, og besluttede deres 4 Rats
Secretairer indtrifflig, ikke for uoverenssæt Tid at Contrasignere nogen
an Senatet indsendt Forsøgning eller Forsamling.

Den 18. I dag paa Aarsjæst forsamlede 50 Østret an Kongen,
plædet, for fuldkommen Beslutning den Beslutning som de forbundne
Collegier gavne taget, og vedtog ligelude at følge deres Exemplar.

Den 19. I dag gav Cancellie Collegio, Rats Contoiret og Magistra-
ten giordt Senatet den samme Beslutning, som den 17de blev giordt an de
andre Collegier.

Rats Contoiret giordt i for en lovende Beslutning paa det foreskald-
ne, som Aarsjæst, og som jævnligt og besluttet til det stand, og paa
den Uanselighed der var til at lunde besluttet endog de allerede
værdigst og mest trængende Udgifter.

De Aarsjæst Beslutning gavne endelig alle Collegier foranvendt

sig, indlagte det nyste Commerce Collegium, hvilket ikke kunde tage no,
gen fast Beslutning herudi; Governor Gopvatten ligaltes Stod i Begreb end
at forfølge sig til Senatet, júst da Nyeaandren som in pleno var for samlet,
da, omfiden da Bolkten var tre Quartier til St, besluttede at Tammulden
Vandren til den 19. April næstfølgende Aar 1769.